

NUMARUL 10 BANI

ABONAMENTELE

Incep la 1 si 15 ale fiecarui lun si se platesc tot-d'una inainte
In Bucuresti la Casa Administratiei
In judete si strainatate prin mandate postale
Un an in tară 20 lei; in strainatate 50 lei
Sase luni . . . 15 „ „ 25 „
Trei luni . . . 8 „ „ 15 „
Un numar in strainatate 30 bani

MANUSCRISELE NU SE INAPOIAZA

EPOCA

NUMARUL 10 BANI

ANUNCIURILE

In Bucuresti si judete se primesc numarul la Administratie
In strainatate, direct la administratie si la toate oficiile de publicitate
Anunțuri la pag. IV 0.30 b. linia
„ „ „ III 2.— lei „
„ „ „ II 3.— „ „
Inserțiile și reclamele 8 lei rindul
Un număr vechi 30 bani

ASASINAREA D-lui CANOVAS
PRIMUL MINISTRU AL SPANIEI

SE PREPARA

Organul oficios al ministrului de finanțe începe a prepara opinia publică cu ideea că anul curent bugetar se va sfârși cu deficit.

Pentru un guvern care încheie al doilea al a puterii sale cu deficit, este deja frumos. Toate complimentele și omagiile noastre.

Voința pentru a ajunge ca să mărturisească lucrul, o ia de departe, foarte de departe, o ia pe după deal cum se zice românește.

Așa, mai întâi caută a se lăsa cu anul bugetar trecut 1896—97, susținând că el se va încheia la 1 Septembrie cu excedent.

Am arătat că cu privire la acel excedent eventual, colectivitățile nu au nici un merit, de vreme ce bugetul anului 1896—97 a fost echilibrat cu mai bine de șase milioane de resurse extraordinare. Suma de 3.900.000 lei, (iar nu de 3.400.000 cum scrie Voința) numărul disponibil al capitalului și venitul casei de amortisire vărsată în cheltuielile curente ale celui buget este, între altele, o dovadă.

Va să zică bugetul pe anul 1896—97 nu poate fi considerat ca un buget normal.

Colectivitățile nu pot trage nici o concluzie în favoarea gestiunii lor financiare. A echilibra un buget cu imprumuturi este cel mult o nevoie.

Iar la sfârșitul exercițiului unui astfel de buget, nu poate fi vorba de excedente, cel mult de descărcarea cu sumele imprumutate.

Adevăratul buget colectivităților normal este acesta în exercițiul căruia suntem, este al doilea al lor buget, bugetul 1897-98.

Aici îl așteptăm ca să vedem și să admirăm calitățile lor financiare și ghidajul lor de vechi întocmitori de bugete.

Or, așteptarea noastră a fost zadarnică. Efectul a fost deplorabil. Colectivitățile au dovedit cu ocazia întocmirii primului lor buget normal, că nu posedă nici o vedere limpede, că nu au energie pentru a privi defecțiunile în față—cum există; că în materie de finanțe singurele resurse ale spiritului lor sunt tot duplicatarea, tot expedientele, tot umflarea exagerată a veniturilor și micșorarea cheltuielilor, reducând cifrele cheltuielilor la minimum posibil numai pentru ca echilibrul nominal să se stabilească.

Aceasta se cheamă «vieux jeu». Ei bine! au pățit-o, cel puțin ei ne spun aceasta.

După ce Voința face un calcul fantastic bazându-se pe intrările din lunile Aprilie și Mai, foaia ministrului de finanțe, conchide că intrările în acest an sunt superioare celor două luni ale anului trecut. Faptul nu e exact. Le vom dovedi cu altă ocazie.

Dar să admitem că este așa. După chiar Voința, sporul intrărilor este numai de cîte-va sute de mii de lei.

Gazeta liberală vede că argumentul este slab de tot și că nici un copil nu poate conchide nimic dacă s'ar rezema numai pe el.

De aceea i se pare că a găsit ceva mai bun cînd adaugă, ca dovadă că bugetul merge bine, faptul că din contribuțiile directe, din contribuțiile indirecte, din veniturile ministerului domeniilor, ale lucrărilor publice, etc., s'a încasat mai mult ca anul trecut...

Nici acest argument nu face două bani! Mai întâi Voința nu ne spune că s'a încasat mai mult pe cele două luni, ca să ne facem o idee aproximativă.

Al doilea, — și această obiecție este fundamentală — se poate foarte bine ca în anul 1897—98 să se încaseze mai mult de cît în anul bugetar curent și cu toate acestea sfîrșitul anului să se încheie cu deficit.

Și aceasta pentru un lucru foarte simplu. Pentru că bugetul anului curent, a fost urcat la cheltuieli în raport cu acela al anului trecut cu 5.225.000 lei.

Or, poate ca intrările să fie mai superioare anului trecut cu un milion, cu două, cu trei, cu patru și chiar cu cinci, și totuși, bugetul să se soldeze în deficit.

Voința nu ne spune că după prevederile ei, aceste 5.225.000 lei, vor fi acoperite complet. Și aceasta era de așteptat, iar nu creșterea vagă și insensibilă a intrărilor în raport cu cele din anul trecut.

Or, cînd foaia ministrului de finanțe este să se pronunțe în această privință,

nu numai că o scaldă, dar chiar mărturisește rușinos că se teme de deficit. Iată cum se exprimă:

«Și, în adevăr, din contribuțiile directe, din contribuțiile indirecte, din veniturile ministerului domeniilor, ale lucrărilor publice, precum și ale ministerului de interne s'a încasat mai mult ca în anul trecut—ceea ce dovedește că erau de justă evaluăți bugetele pe 1897—98 și cu ce excedent s'ar fi încheiat acest exercițiu dacă nu se întâmplă nenorocirile ce s'au abătut asupra țării noastre, nenorociri afară cu totul din prevederile omenești.

A!... Va să zică nenorociri cari cad asupra țării precum: seceta, inundațiile, rele recolte, etc. au influențat asupra bugetelor!... Va să zică poate fi foarte bine echilibrat, evaluățile lui pot fi admirabile de juste și totuși... el să sfîrșească fără excedent sau chiar cu deficit!...

Această mărturisire este nouă. D'apoi bine, d-lor colectivități! de două zile de zile ce am făcut noi decît să vă dovedim — cu privire la cele două bugete ale noastre soldate cu deficit — că deficitul ce a rezultat a fost cauzat de cei doi ani răi de recoltă?

La aceasta, d-văstră ne răspundeți că anii răi agricoli nu contează, că un buget bine echilibrat nu poate fi atins de aceste fluctuații, etc. etc.

Și conchideați atribuindu-ne nouă, partidului conservator, toată vina.

Cum evenimentele se însărețesc singure să vă forțeze a vă dezminți în tot ce ați spus și susținut.

Astăzi, abea în al doilea an bugetar al vostru, sunteți siliți să vorbiți de nenorocirile ce s'au abătut asupra țării, invocîndu-le ca o scuza anticipată a deficitului pe care îl vedeți în perspectivă!

Apoi ce sunteți alt ceva de cît niște farsori, însă farsori proști, de bilciu, farsori cărora publicul le surprinde trucurile de la a doua reprezentație?

Va să zică ne-am înțeles și asupra cauzelor care produc cele de mai multe ori la noi deficitale bugetelor, deja cum ne-am înțeles asupra menținerii legii maximumului, legii minelor, legii drumului de fer de interes particular, asupra puștii Mannlicher, asupra menținerii bulevardului Colței, asupra aducerii de ape subterane de la Bragadir, asupra, cu un cuvînt, a tuturor chestiilor unde în opoziție ați susținut una iar acum sunteți nevoiți să reveniți și să ziceți ceea ce ziceam și ziceam noi.

Tripli farsori!

SĂRACĂ TARĂ

Am urmărit cu atenție în ziarele vieneze descrierea inundațiilor din Austria; aceasta nu numai dintr'un sentiment de compătimire, ci și pentru a vedea purtarea administrației de acolo. Și iată ce am văzut:

Administrațiunea Statului și a comunelor, corpul tehnic, administrațiunea militară — toți au lucrat din răspuși pentru a micșora nenorocirea, pentru a scăpa pe inundații, pentru a apăra localitățile amenințate.

Iată un incident care aruncă o vie lumină asupra acestei activități:

La Viena, în cursul lucrărilor de apărare, inginerul Wachtel cade în Dunăre și numai cu mare greutate a putut fi scăpat. S'a crezut înții că inginerul se aruncase singur în apă, de desperare. Întrebat însă, el a spus că după zile și nopți de muncă febrilă, timp în care n'a avut vreme nici să își schimbe hainele, a avut un moment de slăbiciune și, uitîndu-se în jos pentru a constata efectul unei măsuri ce luase, a ameliț și a căzut în apă.

Inginerul acesta nici după Adam nu e rudă, de sigur, cu Brătienii noștri.

Alt incident din cursul inundațiilor:

La Ischl, neguțătorii de obiecte de brînză au ridicat numai de cît prețurile, bunăoară ca brutarii noștri.

Autoritățile au intervenit imediat și au silit pe comercianți să scoboare prețurile sub amenințarea de a le închide prăvăliile. Unul comerciant recalcitrant li s'a și închis prăvălia la moment.

La noi, brutarii sunt lăsați să facă ce vor! După ce a trecut șiviuul, în Austria, autoritățile s'au pus imediat fie-care în resortul ei, să repare stricăciunile, să curețe și să vie în ajutorul celor pagubiți de inundații.

La noi, și pînă acum stă nomolul necurățit, drumurile sunt și pînă azi nereparate, iar măsurile de ajutorare se iau foarte încet.

În Austria, deputații fie-carei regiuni inundate s'au adunat ca să avizeze la mijloacele prin cari administrațiunea fie să miholdită a lucra.

La noi, deputații și senatorii colectivității nici nu s'au mișcat, nimeni n-a auzit vorbindu-se de dinții. Ba un reprezentant al Galaților a refuzat chiar să primească lista de subscripție.

Saraca țara noastră! Să nu o plîngem!

CATASTROFA DIN RUSCIUC

O mare nenorocire s'a întimplat la Rusciuc. Tocmai în momentul cînd Principele Bulgariei, întorcîndu-se de la vizita pe care a făcut-o Curții noastre regale, se apropia de țărmul Rusciucului, o teribilă explozie s'a produs într'un depozit de cartușe de acolo.

Sunt aproape două sute victime. Indurați de această groaznică catastrofă, exprimăm veculilor noștri Bulgari adinea noastră compătimire.

CATASTROFA

Rusciuc, 27 Iulie.

Protecția din Rusciuc

Fabrica de cartușe sau cum le place Bulgarilor s'o numească: protecția, e situată aproape de malul Dunării și lingă șoseaua de predilecție a Bulgarilor din Rusciuc, șoseaua Rusciuc-Varna, distanță de vr'o jumătate de oră de Rusciuc. Fabrica e o baracă primitivă de scinduri, unde 250 de lucrători, femei, bărbați și vr'o 60 de copii, școlari, lucrau la scoaterea gloanțelor și a prafului din cartușele unei arme vechi.

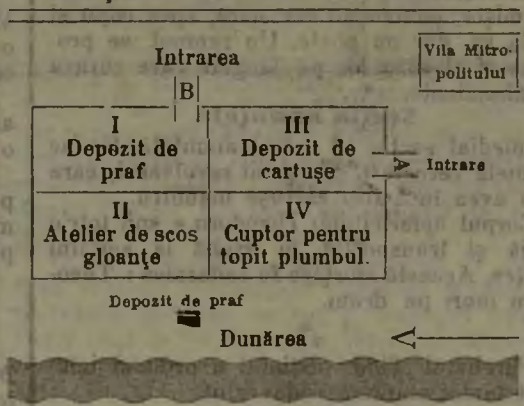
Această lucrare era dată în antrepriza fraților Ivanov din Sofia.

Bărbații și femeile scoateau gloanțele, iar copiii scoateau capsele din cartușe.

Planul fabricei

Iată aici planul fabricii, ce are alăturat un bordei, o zahara și la cîțiva pași vila Mitropolitului din Rusciuc:

Șoseaua Rusciuc-Varna

Explozia a izbucnit la Nr. I, în depozitul de praf. Pînă acum nici prefectul, nici lucrătorii cari au avut norocul să scape cu viața, nu au nici măcar idee de modul cum a izbucnit focul.

La Nr. II erau gloanțele ce se scoateau și cari apoi erau trecute la Nr. IV spre topire și la Nr. III erau vr'o 50 copii cari scoateau capsele.

Întreaga fabrică avea numai două eșuri A și B. Ușile erau încuiate pe din afară, pentru ca nimeni să nu poată intra în fabrică.

Explozia

La orele 2.25, tocmai cînd A. S. H. Principele Bulgariei se apropia de Giurgiu, izbucnește explozia, prin două detonări stîngi, la No. 1 unde se afla depozitul de praf.

Tipete îngrozitoare au urmat acestor detonări și sutele de lucrătorii s'au azvîrlit asupra geamurilor ca să poată scăpa. Numai la Nr. I, nu mișca nimic. Toți lucrătorii din această sală au fost omorîți.

Într'un moment întreaga fabrică era cuprinsă de flăcări și de un fum gros și înădușitor.

Copii cari lucrau la Nr. III au forțat ușa și au izbutit să scape toți, unii neînțînși, iar alții cu leșnii ușoare și înegriți de fum.

Lucrătorii de la II și IV o parte au ars cu desăvîrșire și cîțiva au scăpat arși pe jumătate. Starea acestora este desperată și suferințele lor sunt îngrozitoare.

După explozie

O jumătate oră după explozie, mii de oameni au venit să vadă locul sinistrului. Era o priveliște sîfșielor de dure-roasă.

Întreg cîmpul pînă în Dunăre, pînă la șosea și pînă la Vila Mitropolitului era acoperit de cartușe descărcate, de gloanțe și de diferite alături sfărîmate în timpul exploziei. Fabrica distrusă cu desăvîrșire și ardea necontenit azvîrlind flăcări și g'oanțe. Pe locul unde era sala No. III sute de mii de cartușe descărcate stau încă grămizi în cenaze. La No. IV o masă de plumb topit. La No.

I nimic de cît cenaze. La No. II cenaze și fum.

Un cordon de soldați înconjoară locul catastrofei. Din cînd în cînd iau foc cartușele și gloanțele sunt azvîrlite în văzduh.

Sostrea Principei

În timpul acesta sosește Principele Bulgariei la debarcaderul Rusciucului, unde nu se află de cît cîțiva barcoagii.

Principei nu l'a făcut absolut nici o primire, nu l'a întîmpinat nimeni. Nici la port, nici în oraș nu se vedea absolut nici un drapel. Nu numai atât: descinzînd din vapor, Principele n'a avut nici măcar o trăsură mai cum se cade și a fost nevoit să se urce într'o birjă horodogită de Rusciuc.

Principele s'a dus direct la localul sinistrului.

Tipetele celor răniți au înspăimîntat pe Principe, care stătea palid.

Din primele cercetări ce s'au făcut rezultă, că pagubele se urcă la vr'o jumătate milion.

Un spectacol îngrozitor

În momentul cînd a plecat Principele, mai mulți răniți, cu hainele arse și avînd leziuni foarte grave, s'au azvîrlit în Dunăre ca să-și mai calmeze durerile. Dar valurile erau mai puternice de cît forțele lor slabe, și se crede că unii s'au înecat.

Principele s'a întors și s'a dus spre Dunăre. Aproape de mal nu se vedea de cît haine arse, bucăți arse, rupe din carne vr'unut lucrător. Într'alt loc o mîncă cu carnea în ea arsă, apoi un picior ars, mai departe cadavre multale și carbonizate cu desăvîrșire.

Victimile în cîmtir

La cîmtir se adunase o mulțime imensă; groparii săpau o mulțime de gropi pentru victime. Și împrejurul gropelor erau așezate peste 51 de cadavre omenești oribil mutilate.

Doi preoți oficiază un Te-Deum și apoi se începe înmormîntarea cadavrelor.

În trei gropi se așează cîte șase cadavre de Arment învelite în pînă. În 21 gropi se așează 21 cadavre de Bulgari; alături o groapă mare în care se așază un sicriu mare cu 12 cadavre.

Mai departe încă 20 gropi, cari așteaptă pe victimele ce se vor mai găsi. Într'un colț mai multe femei bocesc un cadavru carbonizat și își rup hainele și părul de durere.

La spital

De aici am plecat la spital, unde se afla Principele cu suita sa.

Doctorul Teodorof desvolla o activitate umiltoare în alinarea suferințelor celor grav răniți.

În spital 50 de paturi toate ocupate. Era o scenă sîfșieloasă: lucrători și lucrătoare negriți la față și arși pe jumătate, scoateau niște țipele cari te îngrozeau.

Doctorul Teodorof comunică Principei, că dintre răniții de față pînă a doua zi abia vr'o 10 dacă vor putea scăpa.

Cîțiva din cei cari au scăpat sunt săi muți sau nebuni. Majoritatea celor răniți pe lingă arsuri sunt și împușcați unii la picioare, alții la piept. Din 250 de lucrători, 50 de copii au scăpat, dar 12 dintr'înșii sunt muți sau nebuni. Apoi 67 morți pînă sîmbătă la amiază, 63 pe patul morții, cari eel mult pînă luni vor înceta din viață, 17 nebuni și muți, 21 nedescoperiți încă și restul grav răniți.

Superstiția Bulgarilor

Bulgarii din Rusciuc spun că dezastrul trebuia să se întîmple, de oare-ce în 1890, cînd Principele Ferdinand a vizitat înția oară orașul, s'a mai produs un dezastru care a avut 15 victime.

Acum Principele a vizitat a doua oară orașul și s'a produs a doua catastrofă și mai îngrozitoare.

Și ciudat, că această superstiție prinde prin toate straturile societății.

Principele, care urma să plece încă Vineri seara la Varna, și-a amînat plecarea din cauza dezastrului.

A se citi în pag. III nouă amănunte asupra acestei catastrofe, culese, la fața locului, de trîntul nostru spectral.

TRIBUNA LITERARA

KRUPP!...

II

Blocul de oțel topit în greutate de 2000 kgr. și tunul de același metal, premiate cu marea medalie de aur la expoziția din Londra în 1851, au fost un eveniment însemnat în lumea industrială. La expozițiile următoare, Mîn-hen 54, Paris 55 și 67, Londra 62, Krupp expuse blocuri și mai grele și tunuri și mai lungi. Atunci începură să 'i curgă comănde din toate părțile lumii pentru caile ferate în construcție, pentru vapoarele mari și pentru materialul de artilerie, de care Germania și Rusia mai întău aveau atîta nevoie. Din aceste trei izvoare, el știu să tragă tot folosul; numai în anul 1865, el predă Englezilor și Americanilor un enorm material de cai ferate. Pe atunci producea anual, cu 8000 de lucrători, cam la 30 milioane de oțel lucrat, reprezentînd o valoare de 35 milioane de franci. Cu colosalele sume câștigate, Krupp construi ateliere nouă, își spori în parte și 'și prenoi uneltele, și apoi, ca să nu mai atîrne, pe cît posibil, de nimini, cumpără copitoare mari, mine de cărbuni și de fier în împrejurimile Essenului, în văile rîurilor Sieg și Ems și la Bilbao în Spania.

Întreprinderea vastă a lui Krupp, mergînd uneori în scădere ca producție și prin urmare ca beneficiu, ajunse către anul 1881 să ia un mers normal de creștere. Dela 1882, Alfred Krupp, obosit, îl care pînă atunci nu părăsise o clipă direcția stabilimentelor sale, se retrase la odihnă pe marginea rîului Ruhr, în vila sa Hugel. Rămase cu toate acestea, deși înlocuit de fiul său, Frederic, directorul efectiv, și cu câteva zile înaintea morții sale, dicta încă ordine și adresa către lucrătorii săi proclamații electorale antisocialiste.

Iată, după raporturile oficiale ale casei Krupp, ce poseda turnatoria dela Essen ea singură acum opt ani. Singura principala turnatorie poseda:

1.195 de copitoare de diverse tipuri; 21 trenuri de piese laminate; 286 cazane cu abur; 370 mașini cu abur, avînd o forță totală de 27 mii de cai, afară de loco motive și macarale; 92 de herbec-piloni în greutate de la 100 la 50 de mii de kgr; 2 prese idraulice de faurit una de 2 și alta de 5 milioane de kgr; 361 de macarale cu abur de la 400 la 75 mii de kgr; dintre cari mai multe se pot împerechea așa ca să fie 'n stare a ridica 120 de tone; în fine 1.724 mașine diverse.

Consumarea zilnică a acestei topitorii era la 89 de 1.720 de tone de cărbuni și de cok (împreună cu uzele și topitoarele anexe de 2.735 tone); 20 pînă la 25 mii de metri cubi de apă procurată de elevatorul dela Ruhr, și de 15 pînă la 50 de mii de metri cubi de gaz provenind din uzina stabilimentului. Mișcarea interioară a personalului se făcea pe 44 kilometre de cale ferată normală și alți 30 cale ferată strîmte — 28 locomotive, 61 de cai, 1173 vagoane, 31 stații telegrafice și 136 posturi telefonice, legate prin 220 km. de fire.

Piesa de senzație din tot stabilimentul este fără îndoială marea herbec-pilon, un ciocan cu abur, construit de Alfred Krupp în 1861, care a costat trei milioane și care se cheamă «Fritz». Capetul acestui ciocan este un bloc prismatic de oțel de vreo 7 metri cubi greu de vre-o 50 mii kgr. Un piston îl ridică la patru metri înălțime; coșul copitorului lui, de aproape zece metri diametru, se ridică 'asupra uzinei ca un far înalt de 69 de metri. «Fritz», cu toate astea, astăzi a rămas să facă treburi mici; el slujește numai a ciocăni la lucrări superficiale: blocurile mari sunt de cîtva timp supuse la presele idraulice, așezate de cînd, și dintre cari una are o forță de presiune de 5.000 tone, adică o mie de tone mai mult decît cele mai puternice din câte s'au construit pînă acum.

Tot la Essen, în stabiliment, mai sunt ateliere de litografie și de fotografie, o tipografie cu patru prese cu abur, atelier de legatorie, bibliotecă și muzeu de artilerie, unde se vede evoluția tipurilor de tunuri de demult și pînă în zilele noastre.

Lucrătorii, după statistica din 90, în număr de 20.960. formați cu familiile lor o populațiune de 73.769 de suflete, dintre cari a treia parte locuiau chiar în con-

structurii ale stabilimentului. Toți lucrătorii iau parte la casa de economie și pensii, fondată la 1855 de Alfred Krupp. Această casă le asigură, afară de indemnități în caz de boală, o pensie de două treimi ale salariului după 25 de ani de serviciu, și întreaga după 35 de ani. O a treia parte din totalitatea cotizațiilor o varsă casa Krupp, iar lucrătorii două părți. O moară cu aburi, brutării, măcelării și alte 46 magazine, toate ale casei Krupp, procură lucrătorilor toate obiectele de consumație pe prețuri de cost. Oamenii nelăsurați pot locui și primi hrană și îngrijirea familială chiar în uzină.

Secretele procedurilor de fabricație sunt păstrate cu o neapăsătoare scumpătate. Pentru asigurarea acestor secrete, vastele stabilimente au o organizare semi-militară. Astfel orice vizită este fără nicio îndupăcare refuzată; nimin, fie inginer, industrial, sau simplu turist, nu e admis să viziteze uzinele. Nimind nu poate pași dincolo de pragul vorbitorului, și chiar lucrătorii sunt mărșiniți fiecare în atelierul lor respectiv, fără să poată trece într'un alt atelier unde n'ar avea cumva de lucru.

Acest mod discret de fabricație ne amintește pe departe pe cel întrebuințat de sacerdoții fetiști în pădurile Americii de sud la fabricația de faimoase otrăvuri numite *curara*. Precum aceștia înconjură cu o discreție aproape ferbentă buruienilor și nu dau secretul recoltelor și al preparatelor de cât nouilor inițiați în sfintele taine religioase, asemenea și stăpânii stabilimentelor Krupp înconjură cu o discreție aproape religioasă misterul călătoriei otelului, mister care trece din tată în fiu în puterica dinastie Krupp, dinastia «regilor fierului».

Ziceam ieri la începutul acestor extracte, că în această onomatopee, *Krupp* stău atâtea și atâtea înțelesuri vaste și opuse: înseamnă garanția coroanelor și a civilizației, distrucția și ordinea, resboiul și pacea. Încheiăm, adăugând că tot Krupp este glasul cel mai autorizat în momente de turburări mari între popoare. Când nu se mai poate distinge, în mijlocul șieretelor universale, niciun glas cu autoritate, care să restabilească tăcerea și liniștea, atunci trebuie să vorbească glasul formidabil al lui Krupp: câteva prorocii ale sale, sguind pină în rărunchi țeri și mari, dictează reîntrirea tuturor în pace.

INFORMAȚII

Cu numărul viitor vom începe a publica o serie de articole prin cari, pe bază de documente, se va arăta că de mincinoasă e legenda scornită și hrănită de partidul liberal că el a făcut războiul independentei.

Atragem atențiunea cititorilor asupra acestor importante articole.

Credem a sci că înainte de a se imbarca pentru Rusciuc, prințul Bulgariei a exprimat înaltele Sale mulțumiri alt d-lui Al. Ghica Brigadir, agentul României la Sofia, cit și miniștrilor români cari l-au însoțit pînă la Giurgiu pentru frumoasa primire ce l' a făcut atlat la fruntările țării cit și la castelul Peleş.

Altetă Sa a zis: **Voiu păstra o frumoasă amintire despre petrecerea mea la castelul Peleş și în țară.**

Ni se comunică că A. S. R. Marea ducesă de Coburg Gotha, Mama A. S. Principesa Maria, împreună cu sica Sa, Principesa Beatrice, a sosit ieri de dimineață, Duminică, la orele 9 și 20, în Sinaia cu un tren special.

A. S. R. a fost întâmpinată în gara Sinaia de A. S. Principesa Maria și de d-nii D. Sturda, I. Brătianu și Al. Djuvara, miniștri, de d. Fonton, ministrul Rusiei în Capitală și de d. Browoe, secretarul legațiunii engleze.

Altetă Sa s'a coborât la castelul Foișor.

Știrea ce am dat că d. Panu a suferit un accident, în urma căruia va trebui să stea cit-va timp în pat, a fost exagerată.

D. Panu a avut o simplă entorsă fără consecvențe și acum se află bine.

Vineri se va inaugura punerea primei pietre la soseaua de apărare în contra Brateșului a liniei ferate Galați-Bujor. La această solemnitate vor asista d-nii Dim. Sturdza și eroul de la Galați, Ionel Brătianu.

Lucrarea, care va costa peste două milioane lei, e condusă de d. inginer Chiriac.

La 1 August se va inaugura la Brăila noul vapor al navigațiunii noastre maritime, anume Dobrogea.

D. Dianu, directorul general, al penitenciarilor, primind dese rapoarte de la directorul închisorii din Galați, că faimosul Gergescu-vitriol, cel cu atentatul în contra d-șoarei Stelorian, dă zilnic semne grave de

alienație mintală, — a dispus ca o comisiune medicală să meargă din București la Galați să supună la un examen medical pe Gergescu.

E probabil că Gergescu va fi internat în curînd la Mărcuța.

Inalta Curte de casați va ține ședințe în zilele de 30 și 31 Iulie, 1 și 2 August.

Apoi Curtea nu se va mai întruni de cit la Septembrie.

Galații povestește următorul incident hazliu:

Eri dimineață, doi țărani treceau cu carele încărcate cu lemne pe stada Mihalui. În dreptul caselor d-lui prefect, noroiul în urma ulimelor plot fiind mare, roatele se afluau foarte mult îngreunind mersul boilor; un țaran nerăjit de asta, răcnea cit în lăua gura: — *Hais Zorilă, cea Bouraean.*

D-nul prefect care din întâmplare era la fereastră, crezîndu-se *insultat*, a ordonat sergentului de stradă să aresteze pe bietul om. Nedumerit acesta întreabă:

— *Da ce am făcut d-le?*

Al insultat pe prefect, a fost răspunsul. Cu mare greutate, țărânul a putut dovedi că pe boiul său l' chema Zorilă. În adevăr, ceva curios, doi boi cu același nume.

Institutul bacteriologic gin Iași a delegat pe d. doctor Lebell pentru facerea analizelor bacteriologice ale apelor din sondajele făcute de primăria Bacău pentru aducerea și distribuirea de apă potabilă în acel oraș. D. doctor Lebell pleacă mîine dimineață.

Precum află *Alarma* din R. Sărat, prefectul Tătăranu, pe lingă că va fi locuit pe ziua de 1 August, apoi va mai fi dat judecătorești pentru afacerea cu casele Aslan, fiindcă guvernul s'ar fi încredințat că în adevăr cu închirierea acestor case sau făcut gheșeft.

Se mai dă că sigură și înlocuirea d-lui Alexandrescu, Administratorul financiar.

Ziarul *Alarma* se tipărește la Focșani din cauză că Prefectul Tătăranu a intervenit pe la tipografiile din R. Sărat de a refuza tipărirea ziarului, promițîndu-le în schimb alte avantaje.

Deja unii din tipografi au început a fi respălați.

Tipografului Spănu, al doilea Șapira al Bucureștilor, care a refuzat a tipări *Alarma* după ce luase și bani, l' s'a dat ca respăla concesiia chioșcului primăriei pe 10 ani.

În Bulgaria nu se vor face manevre la toamnă, din motive de economie.

Tratatul de pace greco-turc

Iată sumarul tratatului de pace stabilit de ambasadorii Puteilor în înțelegere cu Poarta otomană:

Art. 1 tratabă despre noua linie de frontieră și fixarea ei la fața locului de către o comisiune mixtă. Art. 2 fixează despăgubirea de război la 4 milioane lire turcești și instituirea controlului Puteilor asupra vechilor și noilor datorii ale Greciei. Art. 3 stabilește inviolabilitatea capitalităților și hotărîrele că modificările jurisdicțiunii consulare se vor face prin înțelegerea ambelor părți. Art. 4 se ocupă cu definitivă încheiere a păcii. Art. 5 specifică încheierea a trei convenții speciale între cele două State. Art. 6 cuprinde principiile modului de evacuare a Tesaliilor cum și a menținerii ocupațiunii turcești în anumite regiuni pînă la plata completă a despăgubirii de război. În art. 7 se stabilește reluarea relațiilor între cele două părți. Art. 8 se ocupă de protecțiunea supușilor eleni pînă la reînceperea serviciului consular. Art. 9 institue arbitrajul pentru cazurile de neînțelegere în cursul negocierilor speciale dintre Turcia și Grecia. Art. 10 conține o rezervă a Porții de a face propuneri pentru regularea convențiilor din 1881. Art. 11 și cel din urmă statuențește un termen pentru aprobarea tratatului de către Poartă.

Asasinii lui I. Simionescu

Opinia din Iași primește de la un amic al ei, aflător în Solca, următoarea narațiune asupra modului cum au fost prinși asasinii lui Simionescu și asupra primelor lor declarațiuni:

Cum au fost prinși?

Prinderea asasinilor se datorează neghibăciei lui Gh. Runcan, fratele asasinului. Voind să procure pașaporte, asasinului ca să poată părăsi satul, Gheorghe Runcan se adresa jandarmeriei din Gura-Humora, unde se află și Vasile Botez, trimisul poliției din Iași. Cînd acesta de pe urmă auzi, că este vorba de a se da pașaport lui Leonte Runcan, și declina titlurile, scoase din buzunar pașaportul vechi al asasinului, care după cum se știe, a fost găsit la preotul Stamati din Iași și poliția se puse imediat pe urmărire.

Cum s'a comis crima?

Leonte Runcan, luat din scurt, a declarat, fără înconjur, că o comis crima și felul cum a comis-o. Iată vorbele lui:

«Pe cînd boerul stătea la masă, Maria, amanta mea, i aduse un pui fript. Eu eram în antret. Intrai în sufragerie odată cu Maria. Și prelaicîndu-mă că stău de vorbă cu boerul, luat cuțitul și îl infipsei în inimă. Boerul nu căzu la pămînt. I dadui o a doua lovitură și după aceea o a treia. De a asta dată murise. Maria, îngrozită, a fugit din odaie. Ramas singur, am colăbăit prin casă și am luat 900 lei (informațiunile poliției de Iași spun că numai 200). Eșind din odaia omorîturii am luat pe Maria și copila și

am mers la Podul-Iloae și de aci cu trenul la Fălcienei. Din Fălcienei am mers cu trăsură cu 4 cai la Parțești de jos. Birjarulul -am plătit 24 florini (50 lei).

Mobilul crimei

Interogată asupra cauzelor cari l'au determinat să-și ucidă stăpînul, Leonte declară: «Am prius de multe ori cu femeia mea și am hotărît să mă mîntuiesc de el».

Maria, concubina asasinului, declară, însă că Leonte nu i-a făcut nici o dată observațiuni asupra faptului că dînsa avea legături cu Simionescu.

În noaptea de 23 a. c. asasinii au fost aduși la penitenciarul din Solca, legați în fiare.

Alte amănunte

Asasinii aveau 2 cufere cumpărate în Fălcienei. Revizîndu-se cuferele s'au găsit și lucruri ccri aparțineau lui Simionescu.

S'a găsit și o cămașă de femeie, plină de stînge la mîneca dreaptă și la piept. Faptul ar dovedi că și Maria a luat parte la crimă.

Leonte are 36 ani, Maria, foarte frumoasă, are 22.

La autorii crimei s'a mai găsit: un fluer de 90 ctm., 7 florini, 10 cruceri și 3 piese cîte 5 lei.

Sinuciderea din str. Buciumului

Eri, Duminică, la orele 4 și jumătate, s'a sinucis în strada Buciumului 55, pensionarul *Mihail Theodoru*, în etate de 55 ani.

Un reporter al ziarului nostru, s'a transportat imediat la fața locului, de unde a putut culege următoarele informațiuni.

Locuința sinucidaului

În strada Buciumului 55 se află o casă mică, foarte curată, în fundul curții. O grădiniță cu flori ce exală un parfum delicios, dă casei aspectul unei locuințe de bogătaș. Cum intri în antret, două odași sunt pe partea stîngă, două pe partea dreaptă, iar în fund bucătăria și încă două mici odaie.

Cine e Theodoru?

Theodoru a fost mult timp funcționar la poșta centrală. Acum în urmă însă fiind scos la pensie, el trăia cu soția sa și copiii, din veniturile pe cari i le aduceau niște imobile ce posedă, și din pensia votată de Camere.

Acum în urmă de tot însă el suferea de paralizie, cauză care, după cum se va vedea, l'a decis să ia trista rezoluțiune de a-și curma zilele.

Moartea-l urmărește

De mai multe ori, vîzînd că suferea atît, el a încercat să se omoare, o dată prin strangulare, altă dată cu un cuțit, dar din fericire a fost simțit de fii săi cari l'au împiedicat.

Eri însă, pe cînd soția și copiii se aflau la masă, sub o boltă cu viță, Theodoru se retrage în camera de lîngă bucătărie și cu un revolver calibru 9 și trage în tîmplă dreaptă două gloanțe cari strabăt prin osul frontal.

În starea aceasta, nenorocitul cearcă să se miște, pentru ultima oară, spre copii și soția sa, dar nu poate. Un zgomet se produce și el căzu jos pe stîngele care curgea în abundență.

Secția anunțată

Imediat secția 48 a fost anunțată. Se fac primele cercetări. S'a găsit revolverul, care mai avea încă trei cartușe înăuntru.

Corpul nefericitului Theodoru e suiat într'o birjă și transportat în grabă la spitalul Colțea. Această sforțare fu zadarnică: Theodoru muri pe drum.

Parchetul fiind înștiințat a ordonat imediat înmormintarea cadavrului.

ȘTIRI MARUNTE

D. general Berendel, ministrul de război, a plecat astăzi de dimineață la Găvora, împreună cu familia, unde va sta peste 20 de zile.

S'a aprobat alinierea stradelor Sf. Gheorghe, Crucea de piatră, Subești, Chirca și Matei Basarab din Cîmpulung.

Conferința interparlamentară

Bruxelles, 27 Iulie.

Conferința interparlamentară pentru cestiunea arbitrajului s'a deschis. — Țările reprezentate sînt Germania, Anglia, Austria Ungaria, Franța, Italia, Spania, Danemarca, Suedia, Țările de jos, România și Statele-Unite.

D. Beernaert, președintele Camerei belgiane, a fost numit președinte al conferinței.

Explozia din Rusciuc

Rusciuc, 26 Iulie.

La explozia de er în atelierete fraților Ivanov, la 5 kilometri de oraș, 22 lucrători au murit pe loc; 62 au fost răniți grav, dintre cari 29 au sucombat, cei-1'alți sînt în primejdie de moarte.

Tratările de pace

Constantinopol, 27 Iulie.

În privința articolului 6 al preliminarilor de pace, Poarta consimte să evacueze Tesalia în condițiunile următoare: Indemnitatea de rebel să se plătească în trei termene la cîte 15 zile, la fie-care plată, o treime din trupele turcești va părăsi Tesalia.

Puterile nu acordă de cit ocuparea liniei Salambria-Volo și cer evacuarea imediată a terenului ocupat la Sud de această linie. — Înțelegerea în această privință nu s'a fixat încă. — În cercurile diplomatice se crede că se va face în cursul acestei săptămîni.

— Ast a fost la Tophane o conferință pentru negocierile în privința păcii.

DIN ORIENT

Canea, 27 Iulie.

Amiralii au acordat în mod definitiv guvernatorului cenzura telegramelor. Grecia și Turcia și-au rezervat cenzura telegramelor cu destinație pentru Europa.

Detășamentul englez care se află la Canea merge la Halepa, pentru motive sanitare.

Canea, 27 Iulie.

Azi dimineață lîngă Malvale s'a produs o ciocnire între două trenuri, din cari unul ducea 600 de pelerini. 4 persoane sînt rănite în mod grav și 10 sînt contuzionate.

Impăratul Germaniei în Petersburg

Petersburg, 26 Iulie.

Journal de St. Petersburg, zice că populația capitalei Rusiei, considerînd vizita Majestaților lor germane ca o dovadă nouă a legăturilor de rudenie și de amicitie tradițională dintre Majestațile lor germane și Majestațile lor rusești, și ca un gagiu prețios al raporturilor amicale ce există din fericire între cele două imperii vecine, urează o bună venire călduroasă perechii imperiale germane.

Viena, 26 Iulie.

Fremdenblatt reamintește politica de pace a Rusiei și Germaniei și vede în întrevedere la Petersburg o nouă garanție în favoarea păcii. Austro Ungaria, zice *Fremdenblatt* salută, această tofvedere cu cea mai mare simpatie.

Petersburg, 26 Iulie.

Vaporul «Hohenzollern» avînd pe bord pe Majestațile lor germane, a sosit la amiază la Kronstadt. A fost salutat de o salvă de tunuri și aclamat de o mulțime imensă. Yachtul imperial rus *Alexandria* a staționat lîngă *Hohenzollern*.

Tarul și Țarina s'au dus la bordul lui *Hohenzollern*, urmați de marea duce Alexis și de prințul Radolin, ambasador german. Suveranii s'au sărutat de mai multe ori.

Impăratul Wilhelm a sărutat mîna țarinei, apoi a condus-o la Împărăteasa germană. Cele două Împărătese s'au sărutat de asemenea cu multă cordialitate.

Majestațile lor s'au dus apoi la Peterhoff pe bordul Yachtului *Alexandria*. Prințul Henri i-a ajuns puțin mai tîrziu. Majestațile lor au fost aclamate în mod frenetic de mulțime.

La ambarcaderul din Peterhoff erau de față: Marii duci, marea ducesă, înalți demnitari ai curții, cancelarul prinț de Hohenlohe și personalul ambasadei germane.

Petersburg 26 Iulie.

Ziarele salută în mod simpatie vizita Majestaților lor germane.

Novos Wremia zice că toată lumea va vedea în această vizită un gagiu nou puternic în favoarea păcii europene.

Petersburgskia Wiedomosti zice că împăratul Wilhelm a susținut politica străină a Rusiei peste tot unde putea fi sprijinită.

Mironje Obylovski zice că împăratul Wilhelm a ținut să dea poliției germane o direcțiune nouă, neîmpiedicînd nici odată cursul politicii rusești.

Gazeta de sf. Petersburg dă întrevederii actuale o însemnătate universală și vede în ea o nouă garanție pentru pacea lumii.

Novosti declară că tripla alianță nu împiedică raporturile de amicie dintre Germania și Rusia. Întrevederei celor doi împărați va contribui la înlăturarea păcii.

Aspectul orașului.—**Sosirea**

Petersburg, 27 Iulie.

Orașul este frumos și bogat împodobit. MM. LL. germane au sosit la Petersburg la 11 ore în mijlocul aclamațiunilor fără sfîrșit ale unei mulțimi enorme; apoi s'au dus la fortăreața Petru și Pavel, unde au depus o coroană pe mormîntul lui Alecsandru al III-lea.

Vizita la ambasadori

După dejunul de la ambasada germană la care au asistat prințul de Hohenlohe, contele Muraviev, d.d. de Bulow și Witte, MM. LL. germane au primit colonia germană, municipalitatea și corpul diplomatic.

Impăratul Wilhelm a făcut apoi o vizită ambasadorilor străini.

Prînzul.—**Toastrille**

Petersburg, 27 Iulie.

La prînzul de gală ce s'a dat ieri la Peterhoff, Tarul a ridicat un toast în sînătatea Majestaților Lor germane, mulțumindu-le în mod sincer pentru vizita lor în care vede o nouă manifestare a legăturilor tradiționale ce-l unesc, a bunelor relațiuni stabilite în mod așa de fericit între cele două imperii, precum și a unei prețioase garanții a menținerii păcii care formează obiectul sîntînelor constante ale celor doi Suverani și dorințelor lor cele mai ferbînți.

În răspunsul său, Impăratul Wilhelm a ridicat paharul său în sînătatea Majestaților Lor rusești, mulțumindu-le vii pentru primirea cordială și măreață ce li s'au făcut. Impăratul a mulțumit Tarului pentru numirea sa ca amiral rus, care este o onoare nu numai pentru dînsul, ci și pentru marina germană.

Impăratul Wilhelm zice că vede în această primire nu numai o distincțiune personală, dar și o dovadă nouă a menținerii unor relațiuni sincere și tradiționale stabilite pe o basă nesdruncinabilă și pe o hotărîre formă a Tarului de a menține pacea pentru binele popoarelor.

Aceste dispozițiuni ale Tarului, zice Impăratul, găsesc în mine echoul cel mai vesel și urmîrîndu-l acelaș scop, vom căuta împreună să ne consacram la dezvoltarea materială și morală a popoarelor noastre. — Pot să reîntrec, convins că am p poporul meu după mine, promisiunea solemnă de a sprijini pe Majestatea Voastră din toate puterile mele și a da concursul meu cel mai ferm, — contra tuturor acelor cari ar încerca să turbure sau să rupă pacea.

În timpul prînzului Tarul a ciocnit paharul cu prințul de Hohenlohe, prințul de Radolin și d. de Bulow; Impăratul Wilhelm cu contele Muraviev și d. Wamnosky.

DIVERSE

DIN CAPITALA

Călcăt de tramway. — Eri, la orele 3 p. m., vagonul No. 12 al societății noul de tramvaiuri a călcat în strada Teofil, în dreptul caselor cu No. 203, un copil de un an și 8 luni al lui T. Gergescu, cismar.

Copilul a rămas mort pe loc, roțile strîindu-l cranii.

Viziții vagonului, anume Gh. Nicula, a fost arestat.

Se crede că acel accident nenorocit se datorește faptului că cel trefcîl cari erau la vagon, fiind neexersați, fugeau nebușete neputînd fi opriți. În ori ce caz, direcția ar trebui să ia măsuri.

Furt. — D. N. Rădulescu, din strada Scanelor 3, a reclamat poliției de asigurăre că eri, în lipsa sa de acasă, niște pungăși s'au introdus, cu ajutorul unor chei false, în casa sa, furînd 400 l. și mai multe giuvaericele, între cari un inel cu o mare piatră de brillant.

Pînă în prezent, pungași n'au putut fi prinși.

Moarte subită. — Eri pe la orele 11, a înecat subit din viață lucrătorul tipograf Solomonescu, domiciliat în strada Raionului, fundătura No. 1.

Eșind din casă, fiindu-i rău a căzut jos pe pietre, de unde nu s'a mai sculat.

S'a înscințat imediat parchetul de secția respectivă.

Foc.—Un foc s'a declarat eri, la orele 5 și jumătate, în strada Mașina de pine No. 1, pe cînd circumscripția Nedelca Constantin, proprietate, se afla în tirgul Pantelimonului.

Iată cum a izbucnit focul: O fată a ei care pregătea de mîncare, a încălzit mașina de bucată foarte mult, din care cauză, acoperișul bucătăriei fiind de scinduri, a luat foc.

Focul s'a întins repede și la casa vecină a femeiei Anica Văduva.

Sosind pompieri, focul a putut fi stîns după ce cele două case au fost distruse cu desăvîrșire.

Lovit de cal.—Eri, pe cînd Simion Faier în etate de 29 ani, ungur, proprietar în strada Tanase Vasilescu 5, ducea un cal al său la potcovar, calul sperîndu-se a lovit cu p ciorul în pept pe stăpînul său alt de răd, în cit acesta a murit pe loc.

Ordinul parchetului cadavrul a fost ridicat și înmormintat.

Arșă de gaz.—Servitoarea Lina Potroarea, din serviciul d-nei Fani Cratiner, strada Cometa 54, vrînd a stînge o lampă, din nebagare de seamă a răsturnat-o.

Indată flăcările s'au comunicat la obiectele din casă. Cu mari sforțări și cu picioarele și mîinile arse grav, servitoarea a putut stînge focul.

Într-o stare gravă a fost trimisă la spitalul Filantropia.

DIN ȚARA

Falsificatori de monede. — În Brăila agenții poliției au reușit să pună mîna pe un evreu, Calman Goldstein, care falsifica monede. În strada Griviței, unde el locuia, s'au găsit mai multe tipare pentru piesele de un leu, patru bucăți monede de un leu, și două de cîte 50 bani.

ECOURI

.*. Aflăm că d. medic-șef al Capitalei a dispus ca

CATASTROFA DIN RUSCIUK

Nici arsenal, nici deposit, ci gheșeft

În afară de amănuntele pe care le publicăm la pag. 1 asupra catastrofei, trimisul nostru special care a făcut minunțose cercetări la fața locului, ne mai comunică cele ce urmează și care aruncă și mai multă lumină asupra acestui dezastru:

O întreprindere

Ministerul de război bulgar posedă mai multe milioane de cartușe, rămas prin depozitele diferitelor orașe din Bulgaria de pe timpul războiului din 1877.

Acum cîtă va vreme guvernul bulgar voină a se desface de aceste cartușe le a scos la licitație publică; afacerea a fost adjudecată asupra fraților Ivanoi & Co. din Sofia.

Patru pînă la cinci milioane de cartușe, precum și un număr oare-care de arme vechi, s'au aflat la Ruscuc.

Antreprenorii Ivanoi & Co. construiesc, aproape de malul Dunării, în partea estică a orașului o baracă, ale cărei laturi erau de scinduri, orizontal bătute pe lețuri cu cîte un cui, iar acoperișul de rogoji.

În această baracă s'a depozitează cele patru—cinci milioane de cartușe.

Condițiile întreprinderii

Întreprinderea s'a dat în condițiile următoare: frații Ivanoi trebuiau să descarcă cartușele publice cărora să cîștige statul bulgar, iar glonțul și cartușele gol antreprenorilor.

S'a zice că antreprenorii aveau și un altă la sută din valoarea prafului.

În această baracă, în care s'a scotea praful din cartușe, era și o despărțitură unde antreprenorii instalaseră două cazane în care s'a topia glonțurile.

Cum se lucra

Modul primitiv cum era construită baraca concorda în totul cu modul în care muncitorii și săvîrșeau îndalorirea.

S'a poate zice că nu era absolut nici un control. Muncitorii erau cu sutele vîrșiți în baracă, închiși înăuntru, pentru a nu fura ziceau antreprenorii, din materiale, și acolo, bărbați, femei, copii scoteau praful din cartușe cari cum s'a pricepea, alătura cu focul celor două cazane de topit.

Cauzele

Din cauza lipsei de control și a unei munci regulate, nici pînă acum nu se știe modul cum a luat naștere focul.

Fiindcă cartușele, pentru a fi bine curățate de praf, se răzuiau cu o mică lamă ascuțită de fier, unii sunt de părere că probabil capsă vre-unui cartuș a luat foc, care s'a comunicat, prin grămada de praf dinăintea lucrătorului, mai departe.

Alții pretind că focul ar fi luat naștere din despărțitură, unde vre-o 60 de copii, în cea mai mare parte școlari, lucrînd pe 30 bani pe zi, curățau capsele cartușelor, din cari vre-unul ar fi luat foc.

Alții în fine susțin că focul s'a comunicat din despărțitura cazanelor.

Muncitorii

Ca să se vadă cîtă neregulă domnea într-un loc unde cea mai severă rînduială trebuia să existe, e de ajuns să spunem că antreprenorii nu pot spune exact cîți lucrători munciau în baracă în ziua catastrofei.

Un lucrător muncea toată ziua pe 60 de bani, coitii au spus că nu luau mai mult de 30 de bani.

Mare parte din lucrători erau armeni, din cei refugiați din Constantinopol, cu ocazia măcelurilor de acum un an, iar restul bulgari. S'a crede că numărul muncitorilor în ziua dezastrului era de peste 300; comisarul din partea locului spune că în dimineața acelei zile au intrat în baracă 247 de lucrători dar că peste zi au mai intrat și alții.

Depozitul

În fața baracei, spre Dunăre, s'a săpat, un fel de magazie unde se depozita praful ce s'a scotea din cartușe. Acest depozit are o adîncime de vre-o doi metri.

Din ferecile aci focul nu s'a comunicat și prin aceasta s'a evitat un și mai mare pericol. Sgînduitura ce ar fi produs explozia ar fi dărmat gara din Ruscuc cu toate atelierele ei, precum și o mare parte din clădirile învecinate.

La spital

A-seară, Duminică, nu remaseră în spital de cît șase răniți, dintre cari o femeie. Vederea lor este înfiorătoare.

Au înfățișarea mumiilor. Mai toți au minile, picioarele și fața arse într-un chip oribil. Sunt peste tot bandedați, iar obraji lasați liberi și unși cu un strat gros de vasilină.

Cîte un servitor îi vîntura mereu la față.

Parastas

Simbătă după amiază s'a oficiat la paracisul din cimitir un parastas pentru o dîhna sufletelor celor morți. La această ceremonie a asistat și A. S. R. Principele Ferdinand al Bulgariei.

Subscripții-Intrunire

Mat multe liste de subscripții s'au deschis la Ruscuc pentru a se veni în ajutorul persoanelor victime ale teribilei catastrofe.

Pînă ieri, Duminică, s'a strîns suma de 20 mii lei.

Mina de mort

Un domn capitan român, care a vizitat locul sinistrului, a găsit acolo două piet de mină de om, carbonizate. Pe una a dat'o companionului său, un bulgar din Ruscuc, iar cealaltă a adus-o în București.

Aspectul acestei piele de mină este în-

toamal cu a unei mînuși, vechi, cu degetele sîcrite, de culoare, firește, neagră.

Dacă nu ar fi unghiile de sigur ai crede că este o mînușă.

Nimic mai curios de cît această tristă rămășiță. Cum a rămas ea, fără carnea ce acoperea?

Capitanul al cărui nume ne scapă, a bine voit să ne promită că va expune, peste două-trei zile, această mină de mort pe una din ferestrele redacției Epocă.

Cite

Cite va cartușe explodate, culesse din fața locului, se pot vedea în toate zilele la redacția noastră.

Autoritățile

Autoritățile bulgare instruesc cu cea mai mare energie, pentru a stabili responsabilitățile.

Unul din frații Ivanoi este arestat.

Autoritățile au ordonat un doleu general de 15 zile. În acest interval toate spectacolele vor fi interzise și muzica militară nu va putea cînta.

Noii amănunte

(De la trimisul nostru special)

Focul începînd pe la orele 2 d. a., a durat pînă la 7 seara, în toată puterea lui.

Pe locul sinistrului nu au rămas de cît două părăți de scinduri, unul absolut înegrit, cel alt mai curățat, dar amîndoi cu mii de găuri, făcute de gloanțele ce explodau. Au mai rămas, din distanță în distanță, cîteva lețuri, iar cîmpul pe o rază de 40—50 metri, este acoperit de cartușe goale și de gloanțe, în cea mai mare parte sistem Kriuk.

Înmormîntarea

Serviciul divin a fost oficiat, pentru lucrătorii armeni, de doi preoți de aceeași naționalitate, iar pentru ortodocși de un preot bulgar.

Pe lângă rudele morților a asistat și o mulțime de cetățeni din Ruscuc.

S'a observat foarte mult, lipsa completă a autorităților. Nici prefectul, nici primarul, în persoană sau prin delegație, sau vre-o altă autoritate, nu a fost față la înmormîntarea nenorocitelor victime.

Spitalul

O clădire veche, dar destul de încălzită. Seamănă mult cu vechile noastre case joase, și cu cerdac.

Un singur medic, d. dr. Teodorof, un tânăr cult și foarte amabil, este însărcinat cu căutarea bolnavilor. Serviciul și confortul din spital lasă de dorit.

Cei șase răniți rămași, sunt scoși în timpul zilei în curte și așezați pe paturile lor, sub un frumos umbrar de salcîmi.

Lucrătorii

Am spus că lucrătorii erau foarte prost plătiți de antreprenorii Ivanoi & Co.

Iată un mic detaliu:

Baracele erau construite, după cum am zis, lîngă gară. Mai mulți muncitorii nemți, cari lucrează în atelierele gărei, s'au învîit cu antreprenorii să trimească pe copiii și femeile lor să muncească la barace, cu 1 lei 50 bani pe zi. Cu toată tocmeala antreprenorilor, cari achitau zilnic pe lucrători, nu au voit să plătească, seara, nemților mai mult de 25 bani pe zi, fie-cărui.

Din această cauză nemții au oprit pe femeile și copiii lor să lucreze mai departe; aceasta le a fost spre noroc, căci au scăpat de catastrofa.

ULTIME INFORMAȚIUNI

Brutarul din Capitală au hotărît ca să scumpească prețul pinei, cu începere de la 1 August, cu încă cinci bani. În acest scop el s'au înțeles și cu brutarul din provincie ca să facă același lucru.

Primăria Capitalei, așînd despre aceasta, a ordonat d-lor Schender și Albersstadt, antreprenorii mananțelor comunale, ca de la 1 August să puie în vinzare pe piața Bucureștilor 24 mii kg. pine zilnic, cu prețul cu care se vinde acum pinea de către brutari.

M. S. Regele a primit erl în audiență pe d. Al. Ghica-Brigadir, agentul Romîniei la Sofia, care a fost reținut și la dejun.

Ministrul agriculturii, domeniului și comerțului a angajat mai mulți ingineri pînă la măsura mai multe moșii ale Statului, între cari și moșia Glavacioc (Vlașca).

Ordinea din Buzău denunță că pînă decorații de zecă Mănu se află și un anume N. Z. Tănăsescu, secretar al consiliului județean din Buzău, cu gradul de colonel al Coroanei Romîniei.

Acest N. Z. Tănăsescu a fost destituit și dat în judecată în 1895 de fostul prefect, d. Emil Teodoru, pentru delapidarea unor sume de bani din casa județului.

Iată rezultatul alegerilor colegiului I, pentru consiliul general al județului Ia-lomița:

Collegiul I. Au fost aleși membri d-nii Vasile C. Maltezianu, Const. Chiriacescu, Jordan Găulescu, Dobro Ionescu, Isac B. Theodoru și Mihail Ghețu.

Collegiul al II. D-nii Paraschiva Ceau-

șogul, Gh. C. Gheorghiu, M. Georgescu, T. Mateescu, Răducan Gheorghiu și Stan Pribegeanu.

Mîine au loc alegerile pentru colegiul al III.

Un fapt destul de caraghios s'a petrecut zilele trecute în Calea Dudaști No. 157 la comersantul Dimitrie Eftimie.

Acest comersant avea de scos un vas mare gol din pivniță, și nu găsea butari. De o dată se oferă d. C. Diaconescu, comisar comunal, în calitate de vîtaf, împreună cu doi colegi ai săi ca adjutoare și după o muncă oboșitoare, plin de nădușală, scot butoiul din pivniță, îndatorînd astfel pe delegatul Eftimiu.

Pentru a răcori sufletul bieților comisari comunali, comersantul a oferit 5 sticle de bere, adică prețul ce trebuia să plătească la butari pentru scoaterea vasului din pivniță.

S'a se mai vaite publicul de sprijinul agenților comunali; cu timpul poate vor servi și la scoaterea gunoierului din anumite locuri.

Primarul orașului Galați, d. Plesniță, a adresat primul ministru și ministrul de interne cîte o scrisoare de protestare în contra d-lui Zorila, prefectul județului Covurlui, care prin ziarul său, *Voința Galaților*, îl atacă zilnic.

Ministrul de interne a chemat în Capitală pe prefect și drept prim avertisment, i-a dat... un concediu de 30 zile.

Mersul tifosului în Focșani pe ziua de 26 Iulie:

În oraș aflați bolnavi 8; în spitalul județean 8 și în spitalul profetului Samuel 6.

În total 22 bolnavi de tifos.

D. Christici, ministrul Serbiei în capitală, va pleca în concediu săptămîna viitoare.

Regimentul de roșiori din garnizoana Botoșani, comandat de d. colonel Cialic, va fi mutat la toamnă în capitală.

Vineri se va face la Focșani alegerea a patru consilieri comunali în locurile vacante.

Conservatorii din localitate au decis să se abîșină de la această alegere.

Toți conductorii de șosele din județul Buzău s'au pus în grevă din cauză că inginerul șef al județului, d. Balănescu, îl tratează cu bruscetă.

Conducătorii de șosele au venit în Capitală și s'au plîns ministrului lucrărilor publice.

Congresul studenților

Al XVIII-lea congres studențesc, care se va ține în anul acesta la Tirgu-Jiu, se va deschide în ziua de 4 Septembrie. Inscrisurile pentru participarea la acest congres se vor face între 25 August și 1 Septembrie exclusiv, în localul «Asociației», strada Academiei No. 19 (etagiul II) de la 4 la 6 p. m.

Nu pot participa la acest Congres de cît d-nii studenți cari posedă cartă de student în regulă și aceia ce vor fi făcut cel mai tîrziu pînă la 10 August o cerere la Secretariatul «Asociației» (str. Academiei No. 19 etag. II) să li se libereze o asemenea cartă, depunînd suma de 3 lei. Taxa de tesciere pentru Congres este de 6 lei și 50 bani.

Toți d-nii studenți cari doresc să țină conferințe la acest Congres, sunt rugați să trimească manuscrisele pe adresa Asociației cel mai tîrziu pînă la 15 August 1897.

Alte amănunte se vor da la timp,

Vilegiatură cu bătae

Aventura unui funcționar de la ministerul domeniilor.

Un june funcționar la ministerul domeniilor, tanțos ca toți junii neisprăviți și numit în v'ro slujbă, s'a gîndit cum ar putea să-și petreacă mai bine ziua de Duminică afară, la țară, fără însă a cheltui mult, căci bietul, ca toți junii de vanilie, nu prea avea pieșe mai mari de furandiseală. Și s'a hotărît să meargă la Vidra, lîngă București, avînd și un bilet de drum de liber parcurs de la ministerul domeniilor, unde nu va putea cheltui mai mult de doi franci.

La Vidra, în adevăr petrece multă lume din București în timpul verii, fiind aer bun, poziție frumoasă și estinătate și belșug în de-ale menajului. Afară de asta poți să faci și bai în lacul de lîngă comună, bai reci și fără pretenții.

Junele funcționar sosește ieri dimineața la orele 9 la Vidra și ne-avînd ce face și ce vedea, s'a dus la lac unde se scăldă de-a v'ro 20—30 doamne și domnișoare din București și alte v'ro 20 așteptau să intre în baie.

Junele de vanilie avea un spectacol foarte pîcînt înaintea și se pune frumos să se plimbe pe malul lacului și privea cu neșă la acest tablou vibrant, care de sigur ar fi reamîntit unui tînar cum se cade tal blourile pe pinză de același gen ale lui Machart.

Junele se plimbă mereu, și doamnele și domnișoarele din lac se giugiuleau genate în apă, iar cele de pe malul lacului nu se puteau desbrăca.

Una din doamne, plictisită de inzistența îndrăzneală a junelui, l'a rugat să facă bine să plece de acolo.

De ce să plec? Am voi să mă plimb pe unde vreau, s'a rîsîit junele.

Și o oră întregă a rămas pe loc, și o oră întregă s'au giuguit doamnele și domnișoarele în apa rece.

Canovas del Castillo

Aseară la orele 5, doamnele și domnișoarele, după ce au prevestit pe bărbați, s'au dus din nou la baie.

Dar abia au intrat în lac, iacă și junele de la ministerul domeniilor!

Doamnele l'au rugat să plece, dar el s'a rîsîit în același fel ca dimineața. Atunci apar și trei domni, printre cari și un domn capitan, a cărui soție făcea baie, și au dat o bătae zdravănă junelui, l'au lăvălit bine prin praf și l'au expedit drept la gară, unde întîlindu-l un amic al d-lui Stolojan, ministru al domeniilor, l'a întrebat:

— Dar ce ai de ești așa de jumulit la urechi?

Canovas del Castillo

O depeșă a Agenției Romaine anunță că bătrînul prim ministru al Spaniei a fost asasinat. Iată cîteva amănunte biografice asupra acestui bărbat de Stat:

Născut la Malaga, la 8 Februarie a. n. 1823. A urmat la Madrid cursurile de filosofie și drept și a intrat în cariera ziaristică, ocupîndu-se în același timp cu lucrări literare și istorice. A publicat la 1851 un volum de *Poezii lirice* și la 1852 o lucrare istorică intitulată *La Campana de Huesca*, cronică din secolul XII. Atras de politica, a fost ales la 1852 deputat al Malagaei; în același an primi o funcțiune la ministerul de interne, iar doi ani mai tîrziu fu numit însărcinat de afaceri la Roma. A contribuit mult la pregătirea concordatului între Spania și Sfîntul scaun.

Director general al ministerului de interne de la 1853, sub secretar de Stat la 1861, d. Canovas del Castillo fu numit ministru de interne la 1864, în cabinetul Mon; apoi, în cabinetul O'Donnell trecu la ministerul finanțelor și al coloniilor și avu onoare să prezinte un proiect de lege pentru desființarea robiei negrilor.

Răsturnat de la putere de Norvaș și Gonzalez Bravo, fu unul din cei din urmă care apară în Parlament ideile liberale în legătură cu principiul monarhiei constituționale și fu alungat puțin înainte de revoluțiunea din Septembrie 1868, la care n'a luat de loc parte.

D. Canovas del Castillo a fost unul din șefii mișcărilor care a adus pe Alfons XII pe tronul Spaniei. La 31 Decembrie 1874 l'au prezidat la ministerul de război și la avîntul principalului război în fruntea cabinetului zis de conciliațiune; retrăgîndu-se la 2 Decembrie 1875 relău prezidat la consiliul la 2 Decembrie. În 1876 reprimă a doua în l'tivă de rebel eivil a Carlistilor și prima insurecțiune cubane.

Retrăgîndu-se de la putere în urma unei opozițiuni violente, fu ales la Madrid în 1881 și se făcu în Parlament șeful și oratorul partidului intermediar, al partidului conservator liberal.

În urma unei campanii remarcabile în contra cabinetului radical Possoda, fu rechemat să formeze ministerul conservator în 1884. La sfîrșitul lui 1885, murind regele, pentru a asigura libertatea politică noului ordin de lucru, toți miniștrii demisionară și veni la putere un nou cabinet Sagasta. În aceeași zi d. Canovas del Castillo fu ales, cu o mare majoritate, președintele Camerei.

Un reviriment parlamentar îl aduse din nou la putere în 1890, cînd l'au prezidat la cabinetul conservator care înlocui ministerul liberal al d-lui Sagasta.

Una din preocupările de capetenie ale guvernului spaniol, sub conducerea d-lui Canovas del Castillo, fu atunci de a înădura, prin o politică economică nouă, efectele ruinătoare pentru comerțul spaniol a măsurilor vamale protecționiste și de prohibițiune luate de Franța și alte State strine.

La Noiembrie 1891, demisiunea ministrului de interne atrase după sine retragerea intragutului cabinet, dar, d. Canovas del Castillo fiind din nou însărcinat de reșină cu compunerea ministerului, el reuși, după o criză de cîteva zile, să reconstituie în mare parte vechiul cabinet.

Guvernul d-lui Canovas a avut în acești doi ani din urmă să lupte cu enorme greutate în cauza revoluției cubane, care nici pînă acum n'a putut fi reprimată.

D. Canovas del Castillo, căruia regele Alfons XII îl conferise *Una de aur*, a fost admis în 1860 la Academia de istorie și în 1867 la Academia regală spaniolă. În afară de scrierile sale din tinerete pe care le-am menționat mai sus, a publicat o *Istorie a decadentului Spaniei de la urcarea pe tron a lui Filip III pînă la moartea lui Carol II*, care a fost considerată ca una din cele mai frumoase lucrări istorice din timpul modern; de asemenea a publicat o importantă monografie biografică despre un unchi al său, Estebanes Calderon, sub titlul *El Soñador*, în care d. sfîșura propriile sale idei despre politica exterioră a Spaniei.

A mai colaborat și la diferite reviste, publicînd mai multe articole literare și de istorie, dintre care cele mai interesante s'au publicat în *Revista espanola* și constituie o serie intrinsecă sub titlul de *Probleme contemporane*.

ULTIMA ORA

Sinuciderea din Craiova

În ultimul moment primim următoarea telegramă din

Craiova, 28 Iulie, 1897.

Astăzi noapte s'a sinucis aci tîndrul Cantacuzino, nepotul d-lui Gogu Cantacuzino.

Cauza acestui act de disperare este dragostea pe care nenorocitul o hrănea pentru o cîntăreață de la un cafe chantant, anume Luța Receanu.

Pe mîine amănunte.

BAIA CENTRALĂ

Strada Enci 11, București

Se aduce la cunoștința onor. public că

S'A DESCHIS

BAIA CENTRALA

Cea mai frumoasă și confortabilă instalațiune de băi: igienice, hidroterapie, bae de abur electrotierapie.

În special se recomandă vizitarea mecano-terapie (gimnastica suedeză dr. Zander).

Baia este deschisă onor. public de la 7 dimineața pînă la 8 ore seara.

Consultațiunile medicului Director sunt gratuite pentru cura ce se urmează în stabiliment.

În stabiliment se află și un coafor.

Directiunea.

Anunț

Sub-scrisul, numit de Tribunalul Iași secția III-a, prin jurnalul No. 266494, conservator al moșiei Bogdanești, din comuna Bogdanești, plasa Siretu de sus, jud. Bacău, proprietatea d-nei Evdochia Lecca, MOȘIE în întindere de 337 falcii arătură, deosebit suhat și înneată, aduc la cunoștința generală că arendăz zisa moșie cu începere de la 23 Aprilie 1898. Pentru preț și celelalte condițiuni a se adresa la sub-scrisul, în Iași, strada Sf. Nicolae, No. 18.

Petru V. Slon, avocat.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Publicațiune

D-l Șerban Tanase, telegrafist, din comuna Falcu, județul Falcu, a făcut cerere la a cest minister pentru adăogirea la numele său patronimic de «Tanase» a celui de «Husanu», spre a se numi «Șerban T. nase Husanu».

Ministerul publică această cerere, conform dispozițiunilor art. 9 din legea asupra numelui, spre știința celor interesați, cari ar voi să facă opozițiunile în termenul prevăzut de aliniatul 2 al zisului articol.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Publicațiune

D-nul Gheorghe Ion Ilie Purcea (zis și Purcea Ilie, sergent de oraș în București, a făcut cerere la acest Minister pentru schimbarea numelui său patronimic de «Purcea» în acela de «Mitrana» spre a se numi «Gheorghe Ion Ilie Mitrana».

Ministerul publică această cerere, conform dispozițiunilor art. 9 din legea asupra numelui, spre știința celor interesați, cari ar voi să facă opoziție în termenul prevăzut de aliniatul 2 al zisului articol

www.dacoromanica.ro